

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Maria Maica lui Dumnezeu.

Preasfânta Fecioară arătându-se odată sfintei *Brighita*, i-a descoperit, că Dânsa (Preasf. Maria) este mama lui Dumnezeu, a sfinților, a sufletelor din purgator, iar pe pământ tot Ea este mama dreptilor și a păcătoșilor; și fiindcă a născut pe Hristos, prin aceasta vrednicie se prea înalță mărirea sfinților, se micșorează pedeapsa celor din locul curățitor, apără pe cei buni în năcazurile trupești și sufletești și celor păcătoși le mijlocește iertare de păcate.

Preasfânta Maria a remăs pururea Fecioară. (Asămănări.) a) Pe cum albinele pregătesc mierea din umezeala curată și virgină a florilor mirositoare fără ca aceste prin lucrarea lor să se murdărească ori să se micșoreze, așa s'a conceput și trupul lui Hristos din potirul tainic de roză al Preacuratei Fecioare fără ca curățenia fecioarei să se fi vătămată. b) Albinele nici când nu se așază pe flori veșezite și ori cât lucrează nu se murdăresc, astfel a lucrat Spiritul Sfânt în sinul Fecioarei Maria, în aceasta coșniță tainica ceara, mierea mântuirii noastre, adeca a făcut sfințenia ei să fi roditoare fără a fi prihănită. c) Pe cum nuiaua lui Aron a înflorit în butul legilor naturei, așa în contra firei a zămizlit Preacurata în pântece; și pe cum rugul lui Moise: părea a arde fără a se mistui, așa verguria Maria — deși a născut — a remas pururea nevătămată. d) Pe cum raza își ia începutul din stea, așa s'a născut Fiul lui Dumnezeu din Fecioara Maria; și pe cum steaua n'a suferit nici o scădere prin raza pornita dintr'nsa, așa fecioria Maicei sfante nimic n'a suferit prin nașterea Mântuitorului.

•••

Din Istoria Biblică A VECHIULUI TESTAMENT.

11. Chemarea lui Avram.

Continuare. Avram și Melchisedec.

Poporul Israelit fiind ales dintre toate celelalte popoare, aceste nu au avut parte din aceea ocrotire extraordinară de care s'au bucurat izraeliții, însă aceasta lipsă de o ocrotire extra ordinară nu însemnează ca și când Dumnezeu intru adevăr iar fi părăsit, fără numai atâta, că Dumnezeu ca să conducă celelalte popoare la adevăr și dreptate, nu a întrebuițat acelea mijloace extraordinare, de cari s'a servit față de poporul ales.

Însă și aceasta atitudine a ținut numai în timpul de pregătire a mântuirii. Când aceasta operă a aprins rădăcini în Izrael și popoarele păgâne în aceea măsură au beneficiat de foloasele răscumpărării! „Și alte oi am, care nu sunt din staulul acesta și pre acestea trebuie să le aduc, și vor auzi glasul meu, și va fi o turmă și un păstor.” (Io. 10 16.) Oamenii nici în timpul acesta a părăsirii aparente nu au fost lăsați de pradă peirei, nici un păgân nu s'a osândit fără de vina lui proprie” că Dumnezeu nu caută la față, ci în tot neamul, cel ce se teme de el și face dreptate primit este.” (Fapte, 10, 34, 35.)

Despre acest din urma adevăr ne dă sfta Scriptura un frumos exemplu în persoana tainică a preotului rege Melchisedec, care nu era din sâmbânția binecuvântată a lui Sem, ci era un Chanaanit.

În cearta ce s'a iscat pentru pășuni între păstorii lui Lot și Avram, acest din urma a fost mai generos lăsând pășunile grase din Valea Iordanului nepotului său, iar el mulțumindu-se cu pășunile mai slabe

in Chanaan. Aşa a ajuns Loth să se așeze in Sodoma și Avram in orașul Hebron in Chanaan.

Sodoma, Gomorha cu alte trei orașele de 12 ani au fost supuse regelui Elamiților, și au fost silite să plătească dijme mari. In anul 2170 a. Hr. s'au resculat aceste 5 orașe in frunte cu regele lor, însă au fost invinse de Choderlamor regele elamiților, care insoțit de regele Babilonului Amraphel — Ham-murabbi — (2194—2152) și de alți doi regi a prădat orașele resculate și pre locuitorii lor i-a dus de sclavi. Prin aceasta măsura a ajuns și Loth prinsonier.

Auzind de aceasta Avram, insoțit de câțiva prieteni ai lui, a mers cu oastea după prădători, și ajungându-i in apropierea Damascului, au eliberat pe Loth făcând mare pradă.

Regele Chanaanului sau al (Ieru)-Salemului era Melhisedec preotul-rege, in a cărui parte cădea și orașul Hebron unde era Avram acasă. Auzind Melhisedec de invingerea lui Avram, a plecat intru intimpinarea lui, și s'a întâlnit cu Avram in Valea Save, care este de două stadii de Ierusalim.

Avram recunoaște in Melhisedec preotul care servește aceluia-și Dumnezeu adevărat ca și el și i-i ofere zeciuiala din toate câte are, iară când este vorbă de a împărți prada, Avram din nou generos renunță la partea lui din pradă. Cu ocazia acestei întâlniri Melhisedec aduce jertfă de mulțumită jertfând pâine și vin.

Intr'o ceartă cu fariseii despre caracterul dumnezeesc a lui Mesia Domnul nostru e citat din psalmul 110 vers 1. (Mat. 22, 42—45). Acelaș psalm vers 4 spune: „Jurat'a Domnul, și nu se va căi: Tu ești preot in veci după rânduiala lui Melhisedec.” (Ps. 110, 4) Din acest citat se vede, că Melhisedec este prototipul Mântuitorului mai ales ce privește caracterul lui preoțesc.

Insemnând Melhisedec — rege al dreptatei, iar Salem — pace, fiind el preot și rege ca Hristos, reprezintă in persoana lui caracterele principale ale împărăției mesianice ce sunt pacea și dreptatea. Apariția lui ca preotul lui Dumnezeu cel adevărat in mijlocul necredincioșilor este tainică, ca și dispariția lui din istorie, căci după jertfirea de care am vorbit, nu se mai pomenește de el nimic, precum nu știm despre obârșia lui nimic: „fără de tată, fără de mamă, fără de

număr de neam, neavând nici inceputul zilelor, nici sfârșit vieții, ci asemănat fiind Fiului lui Dumnezeu, rămâne preot pururea.” (Evr. 7. 3.)

Binecuvântând Melhisedec pre Avram și primind zeciuiala dela el, el este superior preoției levitice, care era intruchipat in Avram și prin Avram, și aceasta preoție a oferit zeciuiala, și așa aceasta preoție levitică a recunoscut că Melhisedec este și al lor preot, prin urmare superior lor, intipuid pe Isus Hristos, carele este arhiereul tuturor, iară prin jertfirea pâinei și a vinului a intipuit sfta noastră liturgie.

Din catehism.

91. Cari suflete merg in locul cel curățitor ?

Sufletele acelor drepti merg in locul cel curățitor, cari au fost inainte de moarte întinați cu niste păcate lesne de iertat, sau au de a suferi încă ceva canon pentru peccatele cele făcute in vieajă.

Am văzut că conform voinței nepătrunse a lui Dumnezeu, dispoziția sufletului in clipa morții vine permanentizată „când cade arborele spre miază-zi sau spre miază noapte, in cotro cade arborele, acolo rămâne.” (Eccl. 11. 3.)

Am văzut și aceea, că dacă sufletul omului este întinat in clipa morții și numai cu un singur peccat de moarte, va fi ingropat pe vecie in iad.

Vom vedea mai târziu, ca in sfta taină a pocăinței se iartă peccatul de moarte și pedeapsa de acei ce a meritat sufletul prin acel peccat, însă nu se iartă pedepsele vremelnice, pre cari dreptatea lui Dumnezeu le-a impreunat cu pedepsele veșnice pentru peccatele grele, boli, nefericiri, lipsuri de tot felul; cum vedem acelea in aceasta vieajă; dacă prin o hotărâre dumnezească noi nu am ispășit in destul in aceasta vieajă pentru peccatele mari, însă iertate in sfta spovedania, aceasta facere destul o pretinde Dumnezeu dela noi in purgator, tot așa pretinde Dumnezeu ispășire pentru peccatele noastre mai mici, cum zicem lesne iertatoare.

Pentru aceasta facere destul a sufletelor drepti s'au îndreptați inainte de a muri, a lăsat Dumnezeu purgatorul.

Pedepsele purgatorului esențional minte sunt aceleaș cu a iadului, este pedeapsa de a fi lipsit de vederea fericită a lui

Dumnezeu, și este pedeapsa simțirilor trupești și sufletești; deosebirea principală este că pedepsele din purgator nu mai pot pierde pre Dumnezeu, ne fiind în stare de a păcătui.

Este părarea unanimă a sfinților Părinți că pedepsele purgătorului sunt foarte mari, însă nu sunt egali pentru toți, ci difere după starea fiecărui suflet, tot așa zic că pedepsele purgătorului pot să țină zeci și sute de ani pentru careva suflet.

Aceste suflete, ca să ne folosim de cuvintele P-lui Binet sunt deodată fericiți și nefericiți, plini cu nădejde însă suferitori. Sunt fericiți că știu că vor câștiga fericirea veșnică, și pentru că simțesc iubirea de Dumnezeu. Precum simțesc și aceea, că ei nici când nu vor mai vătămă pre Dumnezeu, cu nici un fel de păcat. De alta parte aceste suflete sunt nefericiți că sunt în deplina cunoștință a greșelilor lor, cu cari au vătămat pre Dumnezeu. Sunt nefericiți că știu că scopul dorințelor lor pot să-l ajungă numai după satisfacerea deplină pentru păcat, dând satisfacția deplină dreptății dumnezeiești.

Precum fericiți din rai și sufletele din purgator sunt în deplina posesie a minții, a voinței a gândirei, a memoriei și a înțelegerii, cu un cuvânt a tuturor perfecțiunilor sufletești. De și nu văd lucrurile de pre pământ, cu aceea claritate cu care o văd fericiții din ceriu, dar din voința dumnezească sau la intervenția îngerilor pot să aibă cunoștință despre evenimentele de prepământ.

Sufletele din purgator sunt foarte scumpi înaintea lui Dumnezeu. Legați prin darul sfinților de Dumnezeu mai puternic ca cei mai mari sfinți până au trăit pre pământ, căci aceștia au putut să piardă pre Dumnezeu, până când sufletele din purgator nu pot să-l piardă mai mult; raiul este pentru ei asigurat. În tot cazul Dumnezeu ar putea să le ierte restul pedepselor lor într'o clipă, sau ar putea se le arete alte mijloace pentru a completa facerea destul, însă înțelepțiunea și hotărîrea lui aceasta nu a voit să-o facă.

Așa noi în purgator trebuie să vedem un mijloc de îndreptare al sfințeniei dumnezeiești care și în cei mai mari prieteni ai lui pedepsește păcatul și nu poate să permită să ajungă un suflet la vederea lui fericită, până nu s'a curățit și de cea mai mică pată a păcatului: „adevăr zic ție: nu vei ieși de acolo până nu vei da banul cel mai de pe urmă.“ (Mat. 5. 26.)

Lupta împotriva beției

De un timp încoace și-au deschis ochii și oamenii de bine dela noi. Ei își dau seamă de primejdia băuturilor îmbătătoare și de aceea au format Societatea „Temperanța“, ca să lupte în toată țara împotriva acestei primejdii naționale.

Toți învățații lumii spun: Alcoolul nu e hrănitor și nici stimulent cum cred mulți, el provoacă numai iluzia de a fi întăritor, de fapt el moleșește repede creierul și trupul și îi ia din căldura necesară. — Adevărul este, că alcoolul slăbește creierul, inima, rinichii și ficatul îngreunează mâinile și picioarele și micșorează puterea de muncă. — Alcoolul este otrava sistemului nervos și cel mai mare dușman al fericirii casnice căci face pe om rău și gâlcevitor. Alcoolul strică sângele și debilitază organele. Măduva spinării se paralizează. Alcolul sărăcește pe om și pe țară. Alcoolul este poarta cea mare a tuberculozei și boalelor lumești; el atacă rasa, căci copiii alcoolicii sunt toți defecti la trup și minte. Alcoolul deschide drumul la casele de nebuni și la pușcării.

Situația actuală îngrozitoare a alcoolizmului din România, se poate vedea din următoarele cifre oficiale riguros exacte: 60% din crime la sate din cauza beției; 22% din copiii bețivilor tuberculoși și 19% epileptici și tâmpiți; 46% din cazurile de nebunie provenite din beție; 25% din recuții noștri respinși ca netrebnici de pe urma alcoolismului; 48% din copiii de la sate morții înainte de a fi împlinit vârsta de 5 ani, având drept cauză în primul rând alcoolismului părinților. 52.460 cărciumi în toată țara și n'avem decât 15.120 școli și 13.622 biserici cu aproape sută la sută mai multe cărciumi decât școli și biserici la un loc; 16 miliarde lei risipiți anual pe băuturile spirtuoase; peste 40% din budgetul statului și 50% din exportul țării; în afară de 4—5 miliarde lei păgube indirecte de pe urma alcoolismului; 110.000 vagoane alimente hrănitoare în valoare de peste 7 miliarde lei sustrase hranei și transformate anual în băuturi otrăvitoare; pe când economiile la toate băncile populare nu sunt decât de 660 milioane lei, iar la Casa de Depuneri a Statului numai de 220 milioane lei!

Fabricile de spirt în număr de 240, produc anual băuturi în valoare de peste 3 miliarde de lei pe când unele fabrici cu

produse indispensabile existenței noastre se luptă cu moartea. Din cele 52.460 cârciumi azi în ființă 38,232, sau 72% li s'au dat brevetul după război.

Numai în 1926 s'a băut pentru 16 miliarde lei, cu 2 miliarde lei mai mult decât întregul preț de 14 miliarde ce s'a plătit de stat și țărani pentru cele 5.854.000 hectare expropriate și date la 15.484.039 țărani!

„Lumina Creștinului“.

Pelerinaj la sf. Mănăstire din Nicula.
La sfântă Mărie Mare, Hramul sfântei Mănăstiri din Nicula, credincioșii nu numai din jur ci și din cele mai îndepărtate ținuturi în deoseb din Maramureș, obișnuiesc în tot anul cu miile a lua parte la marele praznic al acestui sfânt lăcaș de rugă. Precum în trecut, așa și în acest an sfintele serviri vor fi pontificate de Preasfințitul nostru Episcop Iuliu, care cu acest prilej va sfinți mai mulți tineri teologi absolvenți întru preoți.

Numiri. Aflăm cu bucurie, ca claris. Dr. Ioan Pavel este numit profesor la Academia Teologică din Gherla, iar claris. Dr. Simeon Chiș a fost instituit director spiritual la Seminarul Teologic de acolo. Le zicem din suflet un bun sosit, cerând dela Părintele milelor dar și binecuvântare peste munca ce au s'o facă pentru formarea tinerilor leviți!

Slujba cinstitului Paraclis. Ca și în alte parohii așa și în parohia Sighet în tot cursul postului Sfintei Mării în fiecare seara la orele 6 se obișnuiește a se sluji Paraclisul Maicei Preacurate. Încreslăm cu nespusă mulțumire sufletească, că cultul Maicei sfinte din an ce merge prinde tot mai mult și mai adânc, așa în cât vedem nenumărate familii asistând la acest frumos și înălțător serviciu fără să absenteze vr'o dată. Maica îndurărilor să ne ocrotească pe toți!

Intrunire de 25 ani. Invățătorii cari au absolvat și făcut examenul de capacitate cu subsemnații, sunt rugați a aviza participarea lor la întrunirea de un sfert de veac dela absolvire — la revederea din 14 Sept. a. c. subsemnaților. Revederea va fi în orașul Gherla. Avizele la adresa: D. Boșca-Maieru și M. Lupoai-Sângeorz Băi jud. Năsăud. Toate ziarele sunt rugate a publica acest aviz.

Un jurist caută un post la Minister.
Un jurist de familie nobilă catolică din Amsterdam (Olanda) doriă foarte mult să intre în administrația Statului. Ceru deci audiență la ministrul Modernmann, care era cunoscut ca un protestant intransigent, și îl rugă să-i dea un post. Ministru îl întreabă de ce religione este. Juristul, crezând că face plăcere ministrului protestant, răspunse: „Eu sunt catolic, dar nu dau nici o importanță religioasă uni mele“. Atunci ministrul îi zise: „Dacă-i așa, n'am loc pentru D-ta; pentrucă un om care nu dă importanță religioasă sale, nu va fi desigur un funcționar conștiincios al Statului“. Și cât timp trăi acel ministru nu i-a fost cu puțință sârmanului jurist să ocupe vreun post în slujba Statului.

Cine trădează credința sa catolică nu poate aspira la respectul adevăraților oameni de caracter.

„Lumina Creștinului“ lași

A apărut „Școala Iubirii lui Isus Hristos“ sf. Alfons de Liguori tradusă din italienește de Dr. Demetriu Kiss și revăzută de păr. Dr. A. L. Tăutu prof. de Teol. Oradea. Apariția acestui op o ținem de un eveniment imbucurător în literatura noastră bisericească mult lipsită de scrieri aschetice. Cuprinde un material bogat de meditațiuni menite să ne aducă în legătură tot mai strânsă și intimă cu Mântuitorul Isus. Opul costă 60 Lei. Îl recomandăm călduros.

Calendar săptămânal.

18 — 24 August 1929.

- 18. Dumineca XIII. d. Rusalii (Ev. Mat. 21, 33.) M. Flor și Laur.
- 19. Luni. M. Andrei Strat.
- 20. Marți. Pr. Samoil.
- 21. Mercuri. Ap. Tadeu.
- 22. Joi. M. Agatonic.
- 23. Vineri. M. Lup.
- 24. Sâmbătă. M. Eutichie.